

Κώστας Λογαράς

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Στό Δημήτρη

'73 Κρήτη

Ψάχνω τις μέρες μου
και τή χαρά μου που σπατάλησα
σε δρόμους ξένους
σε ταξίδια που δέ θέλησα
πότε στην Κρήτη κυνηγώντας τὸ χαμένο αἶγαγρο
και πότε στο Βορρά προσιμένοντας τούς δάρβαρους·
κι ἡ πόλη μου ξεμάκραινε
μέρα τή μέρα και οἱ φίλοι μου
σαν κακορίζικο καράβι.

'74 Νιγρίτα

Τότενες περπατούσαμε μαζί
δίπλα στους φράχτες, σε χαλασιμένους δρόμους
μέσ στο χιόνι· κι ἄλλοι ξεπίσω.
*Ένα κοπάδι πρόβατα
πεύ βάδιζαν στά τρία τους ποδάρια.
Τὸ τέταρτο πληγή ἀνοιχτή
σερνότανε πάνω στο χιόνι κι ἄφηνε
πίσω του κόκκινο αἷμα.

'75 Γρανίτσα

Δέν ἔχει ἀλλάξει τίποτα· μήτε ἕνα κόμμα.
*Όλα στη θέση τους μιλήσανε τήν ἴδια γλώσσα
ξανά· τὰ σπίτια οἱ δρόμοι κι οἱ ἀνθρώποι.
Μονάχα ἐτοῦτο τὸ ποτάμι· ἐπῆρε ἄλλο ὄνομα
και τώρα χύνεται σε γνώριμο γιαιλό
μά ἡ πόλη μου ξεμάκρυνε γιά τὰ καλά.

ΣΤΟ ΣΩΚΡΑΤΗ, ΣΤΟ ΘΑΝΟ, ΣΤΟ ΘΟΔΩΡΟ

Κανείς δέ μένει πιά ἐδῶ·
τὸ σπίτι πνιγηρὸ
χωρὶς μιὰ στάλα ἀγέρα νὰ τριγυρνάει στις κάμαρες·
μὲ πνίγει ἐτούτη ἡ σιωπή
ὅπως ἡ ζέστα τοῦ καλοκαιριάτικου μεσημεριοῦ.
Τὸ σπίτι ἄδειο κι οἱ γωνιές
στή θέση τους
κρατήσανε τὰ χρώματα μιᾶς ἐποχῆς
πού ζήσανε πρὶν τρία χρόνια·